Kirjakeele j tähe asemel e sõnades:
joeg (jõpi) poea, ka i asemel e, nagu
koit kaedu (tähendine u on u ja o vahel)
aedu raedu! (nüüd) roegas, kaegas jne.

Peenendatud konsonantsid sõnades:
will, pill, kull, rull, (wili) willa
(vàli) wälla, jälg ~~jlg~~ jella, järk, wärk, virk
palk, kulp, õlg, kork, torkima, jorkima, wars
Peenendamata: (pars/parre part)
will, pilk, välk, virk, sirge, pang, wang
rangid, malk, palk, kull, mulikas, jäng
wänge, vänk, mäng, mängima, pink, kink
link, jink, winge, talgupõd, walgus, jalk,
kork, wars, (varsa varsa)

Mõnikud sõnad ja kõne käänud:

Kük (krüt), kammer, kamb, aamer
aamre käik ajasõnaseb juurdeand
pääsõnad lõpuga ine (laulmine,
kuulmine jne) lõpevad sõna kaba
nurdes ene peale: laulmene,
lugemene, tundmene jne. Ka
omadussõnad ine peale lõpuga
lopevad ene peale, näit. kebadene
tarvilene, sügisene (juine, taline) jne.

Ollin parajaste kirikusse minemas, kui
wars wanare juure tulli. Nae, mis kenas
ja nägusas loomas ta isi läind! —
Ta o ka ette jaksas läind, ei nõesta
änam wiisugi jällga panna. — Tüstne
obesed adrade ja äkkide ette ja minge
otsi maha tegima. — Tema o nõuna
kõba juda sies ku kibr. — „Kas tema
kah mõni rikas mies o, et ta wiks
jaabastega kirikus käib?“ „Ju tä's illuki
o.“ — Tema o juba left ajast isi leibes
ku ta naese wõtnis; agá ta käis ka enne
kuus nõrda kasjes ku tüdrek ~~tahte~~
tale tulli. — Sepp korjas jusa ja pesjis
ise musti näost. — Eile jadas parsa ämme
lapsu taewast maha, aga kõva sõtkab
jelgedi wihma. Lund pole änam mõnda
pääwa jadand. — Minu wana sõber
kaimas, et ma raawi ei läind kaewma.
— Kamre otsas kasva paelu.... Naabre
tüdrek ähärdas koera kuttsikast rähäga
liüa (partit. lusikast, kadakast, kaakast
kitskaakast jne, mitte lusikat, kadakat
jne.)